

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਗਿਆਨ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1974 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 662 ।

7 ਨਵੰਬਰ 1978 ਈ.

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1954 ਦਾ XXXVII)— ਧਾਰਾ 7, 10 ਅਤੇ 16 (1) (ਬੀ)- ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਨਿਯਮ 1955— ਨਿਯਮ 22— ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟੇਜ਼ ਆਇਲ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ 1967— ਧਾਰਾਵਾਂ— 8 ਅਤੇ ਐਲ.ਆਈ.ਸੀ. ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ - ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟ ਲਈ ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ - ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ- ਅਜਿਹਾ ਇਨਕਾਰ—ਕੀ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ—ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ —ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ ਆਰ 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਥੋਕ ਵਪਾਰੀ ਭੋਜਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਰੋਕਥਾਮ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਹੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ.

(ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 8)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟੇਜ਼ ਆਇਲ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਕਵਾਨ ਵੇਚ ਕੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹਨ।

14 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਸ. ਬੈਂਸ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 7 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੂ ਐਸ. 16 (1) (ਏ) ਪੰਜਾਬ ਫੂਡ ਅਡਲਟ ਰਾਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, 25 ਮਾਰਚ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ। 1974 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਏ) ਧਾਰਾ 7 ਪੀ.ਐੱਫ.ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਮੁਨੀਸ਼ਵਰ ਪੁਰੀ, ਸੀ .

ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.-

1. ਗਿਆਨ ਚੰਦ -1 ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਥੋਕ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬਨਸਪਤੀ ਘਿਓ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 16(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਾਂਦ ਨੇ ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਅਹਿਮ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਨਮੂਨੇ ਵਜੋਂ 1 ਕਿਲੋ ਬਨਸਪਤੀ ਘਿਓ ਲੈਣ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪੀ.ਏ. ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ, ਹੋਲ-ਸੇਲ ਡੀਲਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ 16* ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਵਜ਼ਨ ਵਾਲੇ 2 ਟੀਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਨਿਯਮ, 1955 ਦਾ ਨਿਯਮ 22 ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘਿਓ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ 500 ਗ੍ਰਾਮ ਘਿਓ ਵਾਲਾ ਨਮੂਨਾ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ 500 ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ 3 ਸੈਂਪਲ ਲਏ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ 1 | ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਘਿਓ।

3. ਮੰਗਲਦਾਸ ਰਾਘਵ ਜੇਡੀ ਰੂਪਾਰਲ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਧਾਰਾ 2(xii) ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਵਿਕਰੀ' ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਮੰਗ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇ। ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਘਿਓ ਦੇ 2 ਟੀਨ, ਵਜ਼ਨ 33 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਆਇਲ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ, 1967 (ਇੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਨੂੰ 2 ਟੀਨਾਂ (33 ਕਿਲੋ ਗ੍ਰਾਮ) ਤੋਂ ਘੱਟ ਘਿਓ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, - ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ 10 ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਇੱਕ ਹੋਲ-ਸੇਲ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ, ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ.

4. ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰਕੀਬ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਲ-ਸੇਲ ਡੀਲਰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਹੁਣ ਬਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਕੇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕੇਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਇੱਕ ਹੋਲ ਸੇਲ ਡੀਲਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੀਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਰੋਂ ਦਾ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ* ਤਾਂ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦਾ ਚਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਬਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਪੂਡ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“ਜੇਕਰ ਭੋਜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਕਿਸੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਟੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬ੍ਰਾਂਡ ਵਾਲੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਲੇਖ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਲਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ।”

ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਮੂਨੇ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 10(4) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਤੱਕ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੋਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸਤੂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ 7 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 10(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) (ਏ) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

- (5) ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ:-
- (ਏ) ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਮਿਲਾਵਟੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬ੍ਰਾਂਡ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:-
- (i) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ
 - (ii) ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਣਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਭੋਜਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਜਾਂ
 - (iii) ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਕਰੀ

ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਧੋਖੇ ਵਾਲੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਭੋਜਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਜਾਂ

- (iv) ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਾਮ ਹੇਠ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੀਪ੍ਰੈਸੈਂਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਲਈ ਰੀਪ੍ਰੈਸੈਂਟਿੰਗ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ;

6. ਉਪਰੋਕਤ ਇਨਵਿਊ ਵਿੱਚ, ਗਿਆਨਾ ਸੀ ਦੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(4)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਬਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

7. ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਲਈ ਥਰਲੇਰਨਡ ਕਾਉਂਸਲ ਨੇ ਫਿਰ ਆਰਜੇ ਗੁਜਰ ਬਨਾਮ ਜਮਨਾਦਾਸ ਗੋਪਾਲਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ 450 ਗ੍ਰਾਮ 'ਅਨਿਕ ਘਿਓ' ਦਾ ਸੈਂਪਲ ਮੰਗਿਆ, ਪਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਸੀਲਬੰਦ ਟੀਨ, ਵਜ਼ਨ 2 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਵੇਚਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਘਿਓ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਘਿਓ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਘਿਓ ਦੇ ਸੀਲਬੰਦ ਟੀਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 10 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਚਾਅ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਘਿਓ।

8. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (4) ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਥੈਰੇਵਰਡਰੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ., ਹੁਣ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 'ਰੋਕਥਾਮ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਥੋਂ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੋਂ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ

ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਹੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਘਿਓ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੈਂਪਲ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1970 ਬੰਬਈ 135.

(4) 1978 PLR 533

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1979)2

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9. ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਬੀਐਸ ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਦੀਵਾਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਧਰਮ ਪਾਲ ਆਦਿ., ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 258 .

9 ਨਵੰਬਰ 1978 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਮੰਡੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1960 ਦਾ 2)— ਧਾਰਾ 3, 10, 12 ਅਤੇ 13— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 (1) (ਜੇ)- ਧਾਰਾ 13 — ਕੀ ਅਤਿਅੰਤ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 14 19(1) (f).

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਮੰਡੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪਜ਼ (ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1960 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ, ਉਕਤ ਚਾਰਜ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਵਾਜ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ - ਸਾਈਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਅੰਤਰੀਵ ਆਰਾਮ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖੀ ਦਾ ਚਾਰਜ ਬਾਕੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨ ਕੀਮਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਚਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੀ . ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦੋਸ਼